

[Landbrugsministeren.]

ikke begribe, at Udgiften skulde komme op paa tilnærmelsesvis et saa højt Beløb. Fra Skovkommissionens Flertals Side er man enig om, at det ikke vil komme til at koste tilnærmelsesvis saa meget, og jeg tror ogsaa, at naar man vil gennemføre en fornuftig Administration og søge at holde Udgifterne inden for det mindst mulige, vil man kunne gennemføre det for det Beløb, der er nævnt i Bemærkningerne til Lovforslaget, et Beløb, der ligger omkring ved 100 000 Kr. Naar man saa fordeler det over nogle Aar, synes jeg ikke, det vil være uoverkommeligt, navnlig naar man tager i Betragtning, hvilken Betydning det vil have at faa det gennemført.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse sige til det ærede Medlem Hr. Ulrich, at jeg tror dog, det vil være for strengt at sige, at det skal være gennemført i Løbet af 10 Aar. Jeg tror, man maa nøjes med at tilstræbe at gennemføre det i denne Tid. Muligvis kan det lykkes at gennemføre det paa kortere Tid; men ligefrem sætte ind i Loven, at det *skal* være gennemført i Løbet af 10 Aar, det synes jeg man maa være noget betænkelig ved.

Til det ærede Medlem Hr. Nørskov, der beklagede Forslagets Stilling over for Hedeselskabet, skal jeg sige, at langt de fleste af Hedeselskabets Plantager er Fredskove, om ikke alle, og at de derfor vil falde ind under Lovens Bestemmelser. Er der Skove her i Landet, som ikke er underkastet Fredskovspligt, men som egner sig til at være Fredskov, er der intet som helst i Vejen for — det aabnes der Mulighed for i Lovforslaget —, at de kan inddrages under Fredskovspligten. Jeg synes, det er rigtigt, at man giver denne Definition, at det, man mener egner sig til at vedblive at være Skov, maa have paalagt Fredskovspligt, og at det, som ikke egner sig dertil, holdes udenfor og kommer ikke ind under Bestemmelserne, der søger at bevare Skovene. Derved opnaas, at man bevarer de Skove, som egner sig, og over de andre kan der frit disponeres.

Det viser sig ogsaa, at i mange Tilfælde ønsker de paagældende Ejere ret hurtigt at faa Dispensation fra Bestemmelsen om, at Skovene ikke maa røres, idet de anser det for mere økonomisk at drive Jorden paa anden Maade. Hvis Jorden ikke egner sig særligt til Skov, ser jeg heller ikke, der er noget i Vejen for at give nogen Frihed i saa Henseende, naar man har den Bestemmelse, at alt, hvad der egner sig til Skov, kan inddrages under Fredskovspligten.

Det ærede Medlem udtalte yderligere, at han ønskede, at Hedeselskabet skulde

repræsenteres i Skovnævnet, som det i § 21 foreslaas at indføre. Det er et Spørgsmaal, som man maa forhandle om i Udvalget. Jeg vil mene, at man skal passe paa ikke at gøre et saadant Skovnævn for stort; saaledes som jeg har foreslaaet det, synes jeg, det er tilstrækkeligt til det, der skal opnaas med dette Nævn.

Til det ærede Medlem Hr. Ulrich skal jeg gøre nogle Bemærkninger. Hvad angaar en Række Enkeltheder i hans Udtalelser, tror jeg, det vil være rigtigere at tage dem op til Drøftelse i Udvalget end at tage en længere Diskussion om dem her. De vigtigste af de Spørgsmaal, det ærede Medlem har været inde paa, skal jeg dog udtale mig om.

Med Hensyn til Skovens Skattepligt skal jeg sige, at naar det ærede Medlem mener, at det er nødvendigt og rigtigt at bevare Skovene fremtidigt, men mener, at man samtidig bør give dem en Skattelettelse, saa tror jeg, at det er at blande to Spørgsmaal sammen, som det ikke vil være rigtigt at slaa sammen, hvis man ønsker Sagen fremmet. Jeg er bange for, at hvis man drager det nævnte Spørgsmaal med ind under Forhandlingerne og stiller det som en Betingelse, vil man derved forhale Sagen, ja maaske endogsaa gøre det umuligt at gennemføre det, som man fra alle Sider og ogsaa fra det ærede Medlems Side ønsker at faa gennemført: at Skovene bevares her i Landet i rimeligt Omfang og i rimelig Tilstand. Jeg tror ikke, man skal tage det paagældende Spørgsmaal op ved denne Lejlighed; det maa ganske naturligt drøftes, naar man drøfter Skattespørgsmaal.

Det ærede Medlem rettede en Forespørgsel til mig angaaende § 7, 2det Stykke, hvor der findes en Bestemmelse om, at man kan tillade, at Fredskovsgrund i et kort, nøje begrænset Tidsrum dyrkes som Agerjord eller Have, idet han spurgte, om man kunde forstaa denne Bestemmelse saaledes, at den ogsaa kan dyrkes som Frugthave. Herpaa mener jeg, at der maa svares bekræftende; der maa her ogsaa være Tale om, at den kan drives som Frugthave.

Det ærede Medlem spurgte dernæst, hvorfor jeg havde undladt i de Bestemmelser, der omhandler Bøder, at fastsætte Bødernes Størrelse, om det var, fordi jeg ansaa de Bøder, der var opstillet i Skovkommissionens Betænkning, for at være for høje, eller om det var, fordi jeg ansaa dem for at være for lave. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at jeg tror ganske bestemt, at Forslaget, som det er formet her, er i Overensstemmelse med den nugældende Straffelovs Bestemmel-